

Departementet

J.nr. MST500-00001

Den 27. september 2006

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 303 stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål

Er der ingen forpligtelse for planlægningsmyndigheder i såvel kommuner som stat til at sikre overholdelse af de vejledende grænseværdier, det være sig i form af tilbud om anden bolig, teknisk støjreducerende tiltag eller begrænsninger i støjkilden, f.eks. regulering af trafikken?

Svar

Hvis et område er støjbelastet (dvs. påvirket af mere støj end Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier) og en myndighed ønsker at udlægge det til støjfølsom anvendelse, fx boliger, skal der efter § 15 a i Planloven fastsættes bestemmelser i lokalplanen om afskærmningsforanstaltninger. § 15 a siger således, at en lokalplan kun må udlægge støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, hvis planen med bestemmelser om etablering af afskærmningsforanstaltninger m.v., jf. § 15 stk. 2, nr. 12 og 18, kan sikre den fremtidige anvendelse mod støjgener.

Afskærmningsforanstaltningerne kan efter omstændighederne bestå i:

- krav om anlæg af støjvold, mur, skærm m.v., og/eller
- krav om afskærmende placering af bygninger og bebyggelser og/eller
- under særlige omstændigheder krav om særlig støjisolering af facader, herunder indretning af de enkelte bygninger, så det indendørs støjniveau og niveauet på de primære udendørs opholdsarealer kan sikres.

Dertil kommer, at der er i Bygningsreglementet er krav om, at det indendørs støjniveau fra veje og jernbaner højst må være 30 dB. Kommunen kan stille krav om, at bygherren dokumenterer, at dette krav er overholdt inden ibrugtagning af bebyggelsen.

Der er ingen krav i Planloven eller anden lovgivning om, at planlægningsmyndighederne skal tilbyde genhusning eller etablere af støjreducerende tiltag eller lignende, hvis Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier bliver overskredet.